

fabrikationen, blev tillempet saaledes, at den ogsaa kunde bringes i Anvendelse overfor den af Fabrikken af toldpligtig Raaoilie fremstillede raffinerede Kokosolie. Deri er altsaa indeholdt det, jeg sagde før: Man kunde ikke fortsætte, medmindre den negative Beskyttelse blev fjernet ved, at Tilbagebetaling fandt Sted.

Derefter fortsættes i Finansministeriets Svar: Herved vil Fabrikken i Toldhenseende blive stillet paa lige Fod saavel med udenlandske Oliefabrikker og Olieraffinaderier, hvis færdige Produkt, den raffinerede Kokosolie, nyder godt af den paagældende Bestemmelse, naar det afsættes her i Landet til Brug i Margarinefabrikationen, som med dem af de danske Oliefabrikker, som selv presser den paagældende Olie af toldfrit Raastof. Og Ministeriet slutter med at sige, at da Billighedshensyn taler for, at danske Virksomheder ikke ved Toldlovens Bestemmelser stilles ugunstigere end tilsvarende udenlandske Virksomheder, indrømmede man Selskabet den omhandlede Bevilling, og af samme Grund foreslaas denne vedblivende opretholdt.

Man foreslaar altsaa vedblivende at opretholde den Ordning, for at Fabrikken ikke skal stilles daarligere end de udenlandske Fabrikker, der er intet Forbehold i dette Svar, jeg kender ikke noget Forbehold i Toldudvalgets Forhandlinger; og jeg føjer dertil endvidere, at der blev ikke under Folketingets Forhandlinger af Ordføreren for Toldudvalget udtalt et eneste Forbehold i den Henseende, hvad der dog fornuftigvis maatte være sket, hvis saadant Forbehold var taget.

Holger Andersen: Jeg beklager i denne Sag at maatte være ganske uenig med mit Partis ærede Toldlovsordfører (Drachmann). Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremsættes af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Henriksen, og jeg har meget vanskeligt ved at forstaa den Grundopfattelse, som det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde sig til Talsmand for, at det i Virkeligheden skulde være den daværende faktiske Produktion paa ca. 4000 Tons, der skulde have dannet Grundlaget for den Toldbegunstigelse, som tillagdes Sønderborg Oliefabrik, og at det ikke var Kapaciteten. Det synes mig at være et mærkeligt Udtryk for Logik, det vilde være ensbetydende med at sige til Sønderborg Oliefabrik: Du maa nok have den Begunsti-

gelse, men du maa under ingen Omstændigheder søge at bringe din Produktion op paa det, der var din Normalproduktion paa det Tidspunkt, Fabrikken brændte.

Det ærede Medlem Hr. Henriksen talte om de Dispositioner, som Sønderborg-Fabrikken havde truffet i Tillid til den lovbestemte Toldbegunstigelse. Det gælder ikke alene om Sønderborg-Fabrikken, men ogsaa om alle de Dispositioner, Sønderborg By har truffet. Jeg kan ikke andet end henstille meget indtrængende til det høje Ting ikke at foretage Lovgivningsforanstaltninger, som rokker Tilliden til de danske Statsmyndigheders enstemmigt truffne Beslutninger. Sligt vil i et Grænseland, som Sønderjylland er, kunne faa Følgevirkinger, som absolut vil være beklagelige. Jeg kan derfor ikke anbefale ærede Medlemmer at stemme for det Forslag om Ændring i Toldloven, der her foreligger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Simonsen): For ikke at forlænge Debatten skal jeg indskrænke mig til en kort Bemærkning. Hverken jeg eller andre af Forslagsstillerne har sagt, at den Dispensation, som Sønderborg-Fabrikken har, var Skyld i Aarhus Oliemøllens Underskud eller dens daarlige Regnskab; men det er ganske klart, at en saadan Begunstigelse for en enkelt konkurrerende Fabrik naturligvis ikke gør Regnskabet bedre. Dernæst er der fremkommet adskillige Misforstaaelser; idet man har saadan indirekte villet give det Udseende af, at Forslagsstillerne gik Aarhus Oliefabriks Ærinde. Det er ikke ganske rigtigt. Det er meget rigtigt, som der er blevet peget paa, at Aktieselskabet Aarhus Oliefabrik har en Fabrik i Harburg i Tyskland; fra den kan man paa de samme Betingelser som Sønderborg-Fabrikken forsyne Kunderne blandt Margarinefabrikkerne her i Landet. Aktieselskabet Aarhus Oliemølle er fuldt ud konkurrencedygtigt; men naar Sagen har interesseret Folk fra Aarhus, er det af Hensyn til Frygten for, at Fabrikken, ved at gaa over til denne Praksis, skal standse store Dele af sin Virksomhed her i Landet, hvorved Arbejderne bliver brødløse. Hvorvidt dette Syn kan deles af andre, skal jeg ikke udtale mig om; men man kan i alt Fald ikke fortænke Aarhusrepræsentanterne i, at de tillægger denne Sag den største Betydning og gerne vil søge at hindre, at en saadan Frygt bliver til Virkelighed.